

ПРОБЛЕМА ЦИФРОВОЇ НЕРІВНОСТІ

Поряд зі стрімким розвитком інформаційних технологій очевидним соціальним наслідком економічної глобалізації є поглиблення розриву в соціально-економічному становищі масових прошарків населення індустріально розвинутих країн і країн, що розвиваються.

На міжнародному рівні питання інформаційної нерівності (цифрового розриву) вперше було порушено в Окінавській хартії глобального інформаційного суспільства від 22 липня 2000 р.

Цифрова нерівність має технологічну природу та характеризує різну здатність країн забезпечити як у національному масштабі, так і для окремих груп населення доступ до сучасної інформаційної інфраструктури (телефонний зв'язок, Інтернет, бази даних, бази знань) з метою її ефективного використання в практичній діяльності.

Основним проявом цифрової нерівності є:

- неоднаковий доступ до знань у сфері ІКТ (далі - інформаційно-комунікаційні технології) на рівні країн, регіонів та груп населення, етнічних груп в силу традицій; цифрова безграмотність, як незнання і невміння ефективно використовувати цифрові технології в роботі, навчанні й відпочинку, для інтелектуальної і творчої самореалізації;

- маргіналізація населення, у першу чергу слід враховувати маргіналізацію молоді;

- з розвитком засобів ІКТ цифрова нерівність тільки посилюється, що є тривожною особливістю на сьогоднішній день.

Як основні шляхи подолання інформаційної нерівності в сучасному суспільстві варто виділити такі найбільш важливі напрямки: інтеграція рівня життя різних соціальних груп з вартістю сучасних інформаційних технологій; збільшення кількості місць доступу до інформаційних ресурсів; забезпечення соціально незахищених категорій людей безкоштовними умовами доступу до сучасних інформаційно-комп'ютерних технологій; створення загальнодоступних місць навчання інформаційної грамотності: консультаційних центрів, комп'ютерних курсів;

Отже, внаслідок процесів інформатизації суспільства значна частина країн, що розвиваються, опиняються у своєрідному замкненому колі. Без сучасних інформаційно-комунікаційних технологій і можливостей широкого використання розвинутої системи електронних мереж ці країни не зможуть досягти економічного зростання, а відтак і підвищення матеріального рівня життя населення.

Науковий керівник – М.М.Алієв, доц.